

Det kommer regeringen jo selv ind på i sin miljøvurdering for finansloven for 1999, hvor man skriver, at CO₂-afgifterne kan aflaste andre skatter. Det står der altså. Selv om miljøministeren for lidt siden sagde noget andet, nemlig at midlerne skal tilbageføres, står det i regeringens egen miljøvurdering.

Man indrømmer altså, at CO₂ er en skat på niveau med så mange andre skatter, og så er det jo fuldstændig rigtigt, hvad hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, dengang de blev indført: Dette er ikke grønne afgifter, men røde skatter. Det havde han ganske ret i. De regulerer ikke det, de skal regulere.

Nu er rigsrevisorerne så gået ind i sagen, og de undrer sig ligesom vi over den måde, man har tilbageført midlerne på, for de er jo slet ikke tilbageført efter hensigten. Rigsrevisionen kalder det, miljøministeren har kaldt en tordnende succes, for en dundrende fiasko. Det har jo vist sig, at tilbageførselsmodellen er yderst kompliceret og meget bureaukratisk. I øvrigt er den konkurrenceforvridende.

Det er jo heller ikke nødvendigvis den virksomhed, der betaler en stor grøn afgift, der har mulighed for at få pengene retur til miljøforbedringer, måske fordi der ikke findes ny teknologi, der passer til den virksomhed, måske fordi de allerede har investeret i det mest energibesparende materiel, eller også fordi det er en mindre virksomhed, der ikke kan overskue det bureaukrati, man skal igennem for at få del i disse midler. Og derfor er der brug for en omlægning af indsatsen på området.

Vi peger med dette beslutningsforslag på indførelsen af joint implementation, således at man kan lave energibesparende foranstaltninger i andre lande, hvor det er billigere end herhjemme, så man dermed får mere miljø for pengene. Det er ud fra en global anskuelse, at man skal iagttage og bekæmpe CO₂-udslippet.

Som det også er beskrevet i beslutningsforslaget, har Dansk Industri beregnet, at en 10 pct.-reduktion i år 2010 i OECD-landene vil koste 250 mia. kr., mens den samme CO₂-reduktion kan nås for 30 mia. kr., hvis der laves energibesparende foranstaltninger i Østeuropa eller i ulandene.

Det er selvfølgelig nødvendigt, at Danmark er med til at finansiere det, for vi skal også være med til, at vi får nedbragt det globale CO₂-udslip. Så det er ikke, fordi vi ikke vil være os vores ansvar bevidst, tværtimod. Vi ønsker nemlig ikke at lave en ordning, der ser pæn ud på pa-

piret, men som reelt ikke er specielt effektiv, og det er det, vi har gjort nu.

Vi håber derfor, at de tanker, der ligger bag joint implementation, vil vinde større indpas til gavn for miljøet.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan forstå på Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Henriette Kjær, at hvad angår målsætningen, CO₂-målsætningen, kan vi tilsyneladende være enige. Vi er nogle, der ønsker at skærpe den, men vi er da over et vist stræk enige.

Så bekymrer fru Henriette Kjær sig meget for, hvilke midler vi skal anvende, og jeg er ganske enig med fru Henriette Kjær i, at det skal være effektive midler. I den forbindelse vil jeg bare lige godt have fru Henriette Kjærs bekræftelse på, at ét er at kritisere de administrative forhold i Told- og Skattestyrelsen m.m., noget ganske, ganske andet er jo at vurdere CO₂-pengene, når disse føres målrettet tilbage, for her har vi nemlig rapporter fra i sommer, der jo viser, at man så mere end næsten opfylder CO₂-målsætningen.

Derfor er min kommentar til fru Henriette Kjær: Hvis vi er enige om effektiviteten, så var det jo dog herligt, hvis vi kunne tage hinanden i hånden omkring målrettet tilbageføring, for vi går jo begge ind for effektivitet, og så behøver vi jo ikke at kaste os ud i løsninger, som er usikre.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg mener ikke, at Socialdemokratiet har sagt, at vi ikke vil bruge afgifter fiskalt, når det er på miljø- og energiområdet, men det skal jeg i øvrigt ikke indlede en stor diskussion om. Den ville jo føre for vidt.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at det er mærkeligt, som tingene forandrer sig. Jeg har lyst til at læse et lille afsnit af den konservative ordfører, som VKR-regeringen i sin tid diverterede os med her i Folketinget:

»Det er regeringens opfattelse, at brugen af afgifter som energipolitisk virkemiddel fortsat bør være et væsentligt element i realiseringen af de energipolitiske målsætninger. Derfor vil regeringen arbejde for indførelse af miljøafgifter på CO₂ og SO₂ i kombination med en fortsat anvendelse af almindelige energiafgifter og for indførelse af miljøafgifter på erhvervslivets